

Jeg vil sige, at grundlæggende går Dansk Folkeparti ind for at bevare ordningen fra 1998. Vi ønsker slet ikke at ændre denne ordening, men Socialdemokraterne har meldt ud, at de godt vil pille ved den. Det har regeringspartierne også, og så er det da klart, at man som et ansvarligt politisk parti går på banen og siger: Hvad kan vi gøre for at modvirke, at efterlønsordningens indhold ændres?

Vi vil godt være med til at diskutere højere tilbagetrækningsalder – 62 år for efterløn, 67 år for folkepension – men selve indholdet af efterlønsordningen og perioden på de 5 år vil vi under ingen omstændigheder røre ved. Desuden er det jo kun et udspil, vi er kommet med, vi ved ikke engang på nuværende tidspunkt, om vi skal vænge med til at forhandle om en ændring af efterlønnen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste gør det da endnu mere grotesk, at man løber fra det, man har sagt krystalklart både fra Folketingets talerstol og til de offentlige medier, nemlig at man ikke vil ændre efterlønsordningen.

Regeringen er faktisk ikke kommet med et forslag. Statsministeren sagde på et tidspunkt, da han var leder af det største oppositionsparti, at det ikke blev under en borgerligt ledet regering med ham som statsminister, efterlønsordningen blev ændret, så jeg kan da slet ikke forestille mig, at statsministeren kommer med et forslag, som også vil være løftebrud.

Derfor er det meget interessante spørgsmål: Når der nu ikke engang er noget forslag om at ændre efterlønsordningen, hvad er så grunden til, at Dansk Folkeparti har fundet det nødvendigt at spille selvstændigt ud, uden at nogen har bedt dem om det? Man kommer med et forslag om at forringe efterlønsordningen, som i den grad rammer de ufaglærte og de dårligst stillede i samfundet, og der må da være en eller anden bevæggrund for det, for resultatet er jo, at Dansk Folkeparti kommer til at stå tilbage som det parti, som nok taler pæne ord om, at man ikke ønsker ulighed i samfundet, men alligevel gang på gang lægger stemmer til det kontanthjælpsloft, som rammer de dårligst stillede, til den start-hjælp, som også rammer de dårligst stillede, og nu også til efterlønsindgrebet, som kommer til at ramme de lavtlønnede i samfundet.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan altså kun svare, som jeg gjorde tidligere, at hvis det stod til os, blev der ikke rørt ved efterlønnen, og så kørte ordningen fra 1998 videre. Men der er åbenbart et flertal her i Folketinget – her tænker jeg på regeringspartierne og Socialdemokraterne – der er indstillet på at ændre ordningen og simpelt hen pille ved dens indhold, altså perioden på 5 år. Men det ønsker vi ikke.

Der er ikke tale om, at vi kommer med et eller andet bud på at forringe efterlønnen. Tværtimod vil vi nu stå som garanter og hive den modsatte vej og sige, at indholdet ikke skal ændres.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er lidt af det samme.

Jeg håber ikke, jeg sætter fru Pia Kristensen i forlegenhed i spørgsmålet om efterlønnen, for jeg forstår, at det kun er nogle få i Dansk Folkeparti, der er autoriserede til at svare, men vi kan jo se autorisationen om lidt. Jeg håber, fru Pia Kristensen har modtaget den mail fra hr. Thulesen Dahl, der giver hende ret til at sige noget om efterlønnen, men det kan hun jo svare på om lidt. Men det, jeg vil foreholde fru Pia Kristensen, er et citat fra Vejle Amts Folkeblad den 8. august, hvor fru Pia Kristensen siger:

»Vi har altid sagt, at vi ikke vil røre ved efterlønnen, og at pensionsalderen skal være, som den er, og det står vi fast ved.«

Jeg vil spørge fru Pia Kristensen: Har hun det ligesom den døvstumme datter i »Mutter Courage«? Moderen siger til hende, at det skal hun ikke være ked af, for så får hun aldrig lyst til at bide tungen af sig selv, fordi hun har sagt noget, hun fortrød.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu hørte jeg desværre ikke det sidste, for der var meget mumleri. Men jeg kan da sige til oppositionens nye leder, at jeg står ved det, jeg har udtalt.

Kl. 16.25

Hvis vi går tilbage til sommerferien, hvor hele debatten startede, stod vi fast på, at vi ikke ønskede at diskutere efterløn eller folkepension, for de skulle bevares, som de var. Men det er da klart, at når der er partier i Folketinget – og vi kan endda se, at der er ved at danne sig et flertal for det – som går ind for at ændre ordningen,